

det er tilstrækkeligt for at tilkendegive Socialdemokratiets Stilling dertil, men jeg kunde ønske at rette et Par Ord til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen). Naar en stor Sag skal gennemføres, og man fra alle Sider er enige om at bringe Ofre for at faa den gennemført — og her er der bragt Ofre baade fra vor Side og anden Side —, saa er det jo altid saaledes, at der er en Sortseer, som profeterer, at det er meget daarligt, og som ser alting sort. Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds har overtaget denne Rolle i Dag. Han har udtalt sine store Betæneligheder ved Lovforslaget, og de drejede sig i al Almindelighed om den Tap, at vi Lægfolk maa spørge om, hvad det koster, om vi har Raad. Det ærede Medlem har, saa vidt jeg ved, i mange Aar staaet paa Venstres Program. Venstre, det Parti, som det ærede Medlem tilhører, har gennem en Aarrække paa Valgtribunerne og ved andre Lejligheder talt for, at Grundlovens Løfteparagraf om dette Spørgsmaal skulde gennemføres, og Venstre har sat denne Gennemførelse paa sit Program. Derfor synes jeg ikke, at det er rigtigt, at det ærede Medlem spiller Apostelen Peters Rolle og fornægter, hvad der har været Rettensnor for hans Parti gennem saa mange Aar. Det kan være, at jeg tager fejl, men saa kan det ærede Medlem rette mig, men jeg tror absolut, at det staar paa Venstres Program. I hvert Tilfælde har jeg mange Gange hørt Venstremænd udtale det paa Valgtribunerne. Jeg ved ikke, om deres Udtalelser har været Luft og Vind, eller om der har været noget alvorligt bag ved dem, men sikkert er det — og det ved vi vist alle —, at fra den Side er der talt mange og gode Ord om, at vor Retspleje skulde forbedres, og navnlig, at Domsmagten skulde adskilles fra Administrationen, saaledes at Politimesteren ikke baade anholdt og dømte de sigtede, men at det blev en Mand, der stod mere ubildet, end det nu er Tilfældet. Efter min Opfattelse — og jeg tror ikke, at den med Held kan bestrides — vil det være en Sandhed, at en daarlig Retspleje i væsentlig Grad gaar ud over Smaafolk. Folk, der har økonomisk Magt, har saa mange Midler til at dække sig mod Vilkaarlighed; de har saa mange Vaaben til deres Forsvar, at det rammer dem i mindre Grad. Ser vi ud over de mange Tilfælde, hvor Befolkningen er blevet oprørt over en efter dens Opfattelse uretfærdig Dom — og der er mange Tilfælde, hvor Be-

folkningen er blevet oprørt over, at der er farendt haardt frem mod en anholdt —, og vi ser, hvem det er, det er gaaet ud over, vil vi altid finde, at det er Smaafolk, men saa synes jeg, at det ærede Medlem, som ellers ved andre Lejligheder taler Smaafolks Sag, i dette Tilfælde ikke gaar den Vej, han plejer at gaa, men den modsatte.

Udgifterne er store, siges der. Ja, men i denne Verden faar man ikke noget uden at betale det, man faar ikke noget godt uden at yde Vederlag derfor. Spørgsmaalet er, om vi som et Kulturfolk, som et Folk, der dog sætter Pris paa at have et godt Omdømme mellem andre Nationer, kan være tjent med, at man, naar der er Tale om, hvorledes Retsordningen i Danmark er, skal kunne sige med Sandhed, at der raader det inkvisitoriske System endnu, saaledes at en enkelt Mand har fuld Magt over den, han har anholdt og sigtet. Der raader Systemet endnu paa den Maade, at der ofte ved en Behandling, der grænser nær til Tortur, afpresses en anholdt en Tilstaaelse. Det forekommer mig, at vi ikke kan være det bekendt, det forekommer mig, at vor Ære ikke tillader os Opretholdelsen af et saadant System. Her er nu Lejlighed til at faa et andet System indført, et System, som beskytter de store, brede Lag af Befolkningen, som giver Retssikkerheden en bedre og sikrere Fod at staa paa, og saa, forekommer det mig, er Spørgsmaalet, om vi har Raad eller ej, underordnet, thi vi skal, som den ærede sidste Taler (Deuntzer) sagde, have Raad, hvis vi vil regne os mellem Kulturfolkene. Naar det ærede Medlem hæfter sig saa stærkt ved Udgifterne ved en saadan Reform, vil jeg dog bede ham betænke, at det er Smaafolk, det gælder om at beskytte, det er dem, der er udsatte, det er de Lag, hvortil han selv og jeg hører, som er udsatte for det Systems Rædsler — havde jeg nær sagt —, som vi nu lever under. Jeg siger dette uden i nogen Maade at ville forklejne vor Dommerstand, jeg er ganske indforstaaet med, at vor Dommerstand som Helhed er hæderlig, og mener, at den er saaledes, at vi kan være den bekendt, men vi har jo dog set, at der indenfor den Stand er Folk — og det skulde være underligt, om der ikke var det —, som bruger deres Magtmidler overfor sigtede paa en Maade, som er uforenlig med den Retsfølelse, som heldigvis raader i Befolkningen.

Jeg skal, som sagt, ikke komme videre ind paa Lovforslaget, men ganske